

FOTOS: RAMON RUIZ / CEDIDES

glac
MODA

Torrent Vallbona, 5
Tel. 93 555 86 09

ALELLA

Comercial Alella s.l.

projectes · instal·lacions elèctriques
aigua · gas · calefacció · reg

BOTIGA
Rambla d'Àngel Guimerà, 23
08328 Alella (Bcn)
Apartat de correus 376
Tel. 93 540 49 95
comercialalella@terra.es

TALLER
Sant Josep de Calassanç, 51-53
08328 Alella (Bcn)
Tel. 93 555 25 09
Fax 93 540 13 11

RAMON ANGLADA

Molt sovint hem sentit a parlar de la importància de la memòria popular o del que s'anomena història en minúscules, però és més difícil arribar a comprendre allò que vol dir. En Pere Oliveres és una d'aquelles persones que donen significat a aquesta manera d'interpretar el nostre passat comú. Ens n'adonem només començant la conversa. D'això i d'uns ulls vius, uns ulls de bona persona...

Els seus primers records d'infantesa ens fan visualitzar els jocs a la plaça del poble, l'espai públic més proper a les escoles de l'època, i els seus primers contactes amb les feines del camp. Amb vuit anys ja era l'encarregat de portar el dinar a la vinya on treballava el seu pare immers en llargues jornades laborals. Quan els nens sortien del col·legi anaven a casa a recollir el dinar per portar-lo a les terres on treballaven els pares, fos on fos del terme municipal. A la tarda tothom retornava a l'escola. Mentre en Pere parla, nosaltres comencem a veure tot un seguit d'imatges d'aquella Alella d'abans que no hem viscut. No era gens estrany veure a tota la canalla del poble amb el seu cistellet fent via cap a les diferents vinyes. Mongetes i cansalada per esmorzar i escudella i carn d'olla per dinar pràcticament tot l'any encara que ja fes calor. Anys més tard, quan era ell a qui li portaven el dinar, en alguna ocasió la seva germana Llúcia no havia resistit la temptació i s'havia menjat la pilota de l'escudella.

Amb quinze anys ja va començar a treballar amb el pare al mateix temps que aprenia tots els secrets de l'ofici. Les seves primeres tasques foren empeltar i podar les vinyes. Els records d'aquesta època ens evoquen una Alella on els ceps eren omnipresents per tot el terme: "Tot el que es podia veure era vinya. A Mas Coll de mitja muntanya en amunt no n'hi havia però a la resta del poble tot n'era ple. No veies cap casa i si en veies alguna era una barraca

vinya de Can Boquet i transmet tots els seus coneixements a l'amo de les terres.

Tot i que ell no ens ho diu directament, la vida de la gent del camp és d'allò més dura. Treballar tota la setmana, fent jornals i dedicant el diumenge a les pròpies terres; l'esforç físic constant, sovint sense estar en les millors condicions de salut, o el baix preu amb què es pagava el raïm en són testimonis. Tot i que van arribar a tenir una dotzena de botes als baixos del carrer Comes, quan el vi es va començar a pagar molt barat el pare d'en Pere va decidir entrar al Sindicat. Quan ell ho va fer va passar-se els primers tres anys sense cobrar res ja que el vi que es venia havia d'haver reposat almenys tres anys. Aquest període tan dur es superava guardant una part de la collita que no es portava a la Vinícola.

L'esclat de la Guerra Civil encara posà més difícils les coses. En Pere Oliveres, nascut el primer trimestre de 1942, formà part d'una de les últimes lles incorporades al conflicte. De Vic va passar a Tordera, on es trencaren files. L'Exèrcit Popular de la República ja estava vençut amb la caiguda de Barcelona. De retorn a casa repreneu la seva feina al camp. El Sindicat seguí funcionant ja que era un element indispensable per la subsistència de la població. El conreu dels pèsols a les mateixes vinyes, pagats entre 3 ó 5 pessetes l'arrova, fou un element clau per superar una postguerra plena de mancances alimentàries. Si algun any venia una ventada, glaçada o no plovia la situació es complicava molt però sempre s'aconseguien diners per "acabar de fer bullir l'olla".

Però no tot eren privacions, quan arribava la Festa Major els problemes s'oblidaven. Eren uns moments màgics "era una festa major de veritat. Tothom estrenava un vestit per lluir. El menjar també era especial, normalment aquell pollastre que engreixaves a casa". La festa sempre anirà lligada als bons records ja que fou allí on va conèixer la seva dona, la Mercè Gurri. Ens ha estat

Peret Oliveres, tota una vida entre vinyes

perquè els pagesos ens poguéssim aixoplugar". Tota una vida entre ceps ha viscut l'evolució del conreu de la vinya. Tot i que segueix defensant la manera de fer tradicional reconeix la validesa de les innovacions: "abans tot es feia a cop d'eina i ara l'eina ha mort. Ara tot es basa amb la maquinària". Les vinyes emparrades actuals, el procés de recollida del raïm i els productes per combatre les malures han comportat un canvi radical en la manera de fer. Ja només queden en el record els esforços per eliminar les herbes entre ceps a cop de canell o els sulfats i arseniats per eliminar l'escarbató.

La primera vinya que va portar tot sol era a la Plana. Cap el 1959 va plantar una nova vinya a la zona de Can Magarola però un cop la tenia empeltada els conills es van menjar els ceps tendres fent malbé tot el seu treball. L'àrea de Rials fou aleshores on centrà els seus esforços, al Sot d'en Roure i al Sot d'en Pere dels Bastons. En l'actualitat ajuda a la

escoltant tota l'estona però ara no se'n pot estar i ens explica que "vaig venir de Montornès a la Festa Major i vaig ballar amb tothom. En Pere no era ballador però va ser ell qui un cop acabat el ball va acompanyar-me a casa".

Passaren els anys treballant a la vinya fins que el 1990 en Pere va fregar la tragèdia. Després d'un sopar de revetlla a Cal Tit un petard el ferí greument a la zona abdominal. Només recorda una forta detonació, fum i les ferides. Ara fins i tot és capaç de fer-ne broma "sóc viu de miracle però com ja sabeu hi ha una dita que diu que mala herba mai no mor. No era la meua hora, n'estic convençut". I segueix com si res aportant tots els seus coneixements a Can Boquet.

Ja fa una bona estona que estem parlant i de cop ens deixa anar "no sé com m'heu enganxat per fer aquesta xerrada, jo sóc home de poques paraules, que no hem acabat?". De ben segur que té feina a la vinya...

ANJO
CONSTRUCCIONS ANDREU I PIJOAN, S.L.

Construcció i rehabilitació d'habitatges

Rambla Àngel Guimerà 50 - Alella
Tels. 93 555 40 61 / 93 540 06 86
Fax 93 540 06 86
info@anjoconstruccions.com

CAN DOCTOR
Bar Restaurant

LA NOVA DIRECCIÓ US OFEREIX:

- cuina de mercat catalana i basca
  - plats innovadors per complaure-us
  - personal jove però amb experiència
  - estem disposats a millorar dia a dia per oferir-vos un servei i una cuina dignes d'Alella.
- Us esperem !**

Passeig Antoni Borrell, 13 - Alella - tel 93 540 17 94